

3. Direktivo 92/43 je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni ureditvi, ki določa, da predlagatelj posega izvede študijo posledic zadevnega načrta ali projekta za zadevno posebno ohranitveno območje, na podlagi katere pristojni organ opravi presojo teh posledic. Ta direktiva pa nasprotuje nacionalni ureditvi, ki dopušča, da se predlagatelju posega naloži, naj v končni načrt ali projekt vključi zahteve, ugotovitve in priporočila v zvezi z varstvom krajine in okolja po negativni presoji pristojnega organa glede tega načrta ali projekta, ne da bi bilo potrebno, da ta organ ponovno presodi tako spremenjeni načrt ali projekt.
4. Direktivo 92/43 je treba razlagati tako, da državam članicam sicer prepušča, da določijo organ, ki je pristojen za presojo posledic načrta ali projekta za posebno ohranitveno območje ob upoštevanju meril, določenih v sodni praksi Sodišča, vendar nasprotuje temu, da bi lahko kateri koli organ nadaljeval ali dopolnil to presojo, ko je ta enkrat opravljena.

(¹) UL C 328, 30.9.2019.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 16. julija 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Curtea de Apel București – Romunija) – Cabinet de avocat UR/Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK

(Zadeva C-424/19) (¹)

(Predhodno odločanje – Direktiva 2006/112/ES – Davek na dodano vrednost (DDV) – Člen 9(1) – Pojem „davčni zavezanec“ – Oseba, ki opravlja odvetniški poklic – Pravnomočna sodna odločba – Načelo pravnomočnosti – Obseg tega načela v primeru, v katerem ta odločba ni združljiva s pravom Unije)

(2020/C 297/23)

Jezik postopka: romunščina

Predložitevno sodišče

Curtea de Apel București

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Cabinet de avocat UR

Tožene stranke: Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK

Izrek

1. Člen 9(1) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da je treba osebo, ki opravlja odvetniški poklic, šteti za „davčnega zavezanca“ v smislu te določbe.
2. Pravo Unije je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da nacionalno sodišče v okviru spora v zvezi z davkom na dodano vrednost (DDV) uporabi načelo pravnomočnosti, če se ta spor ne nanaša na davčno obdobje, ki bi bilo enako tistemu, ki je bilo obravnavano v sporu, v katerem je bila izdana sodna odločba, ki je pravnomočna, niti nima istega predmeta kot ta spor, ter bi uporaba tega načela preprečevala, da to sodišče upošteva ureditev Unije na področju DDV.

(¹) UL C 288, 26.8.2019.